

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

RÅDET

RÅDETS HENSTILLING

af 11. juli 2017

om Belgiens nationale reformprogram for 2017 og med Rådets udtalelse om Belgiens stabilitetsprogram for 2017

(2017/C 261/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 16. november 2016 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse, som markerede starten på det europæiske semester 2017 om samordning af de økonomiske politikker. Den 9.-10. marts 2017 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne i den årlige vækstundersøgelse. Den 16. november 2016 vedtog Kommissionen på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 ⁽²⁾ rapporten om varslingsmekanismen, hvori Belgien ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dato vedtog Kommissionen desuden en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som Det Europæiske Råd godkendte den 9.-10. marts 2017. Den 21. marts 2017 vedtog Rådet henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet (»henstillingen til euroområdet«) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

⁽³⁾ EUT C 92 af 24.3.2017, s. 1.

- (2) Da Belgien har euroen som valuta, og i betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem økonomierne i Den Økonomiske og Monetære Union, bør Belgien sikre en fuldstændig og rettidig implementering af henstillingen til euroområdet som afspejlet i henstilling 1 og 2 nedenfor.
- (3) Den 22. februar 2017 blev landerapporten for Belgien 2017 offentliggjort. Den indeholdt en vurdering af Belgiens fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, som Rådet vedtog den 12. juli 2016, opfølgningen på de landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget de foregående år, og opfyldelsen af Belgiens nationale Europa 2020-mål.
- (4) Den 28. april 2017 forelagde Belgien sit nationale reformprogram for 2017 og sit stabilitetsprogram for 2017. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.
- (5) Der er taget hensyn til relevante landespecifikke henstillinger i forbindelse med programmeringen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) for 2014-2020. I henhold til artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁽¹⁾ kan Kommissionen, hvis det er nødvendigt for at støtte gennemførelsen af relevante henstillinger fra Rådet, anmode en medlemsstat om at evaluere og foreslå ændringer i sin partnerskabsaftale og relevante programmer. Kommissionen har redegjort nærmere for, hvordan den agter at anvende den nævnte bestemmelse, i retningslinjer for anvendelsen af foranstaltninger, der knytter ESI-fondenes effektivitet til forsvarlig økonomisk styring.
- (6) Belgien er i øjeblikket underlagt den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten og omfattet af gældsreglen. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2017 planlægger regeringen en gradvis forbedring af den samlede saldo fra et underskud på 2,6 % af BNP i 2016 til 0,1 % af BNP i 2020. Den mellemfristede budgetmålsætning, dvs. et ligevægtigt strukturelt budget, vil efter planen blive opfyldt i 2019. Den genberegnete strukturelle saldo⁽²⁾ peger dog stadig i retning af et underskud på 0,3 % af BNP i 2019. Efter at have nået et højdepunkt på næsten 107 % af BNP i 2014 faldt den offentlige gældskvote til ca. 106 % af BNP i 2015 og 2016, og ifølge stabilitetsprogrammet for 2017 forventes den at falde yderligere til 99 % af BNP i 2020. Det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for disse budgetfremskrivninger, er realistisk. De foranstaltninger, der er nødvendige for at understøtte de planlagte underskudsmål fra og med 2018, er imidlertid ikke specificeret, hvilket er en del af grunden til, at Kommissionen i sin forårsprognose 2017, under antagelse en uændret politik, regner med en forringelse af den strukturelle saldo i 2018.
- (7) Den 22. maj 2017 offentliggjorde Kommissionen en rapport i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF, da Belgien ikke gjorde tilstrækkelige fremskridt i retning af at overholde gældsreduktionsmålet i 2016. I rapporten blev det efter en vurdering af alle relevante faktorer konkluderet, at gældskriteriet bør anses for overholdt på nuværende tidspunkt. Der skal dog træffes yderligere finanspolitiske foranstaltninger i løbet af 2017 for at sikre bred overensstemmelse med tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning i 2016 og 2017 samlet set.
- (8) Det fremgår af stabilitetsprogrammet for 2017, at den budgetmæssige virkning af den ekstraordinære tilstrømning af flygtninge samt sikkerhedsrelaterede foranstaltninger i 2016 og 2017 er betydelig, og der gives tilstrækkelig dokumentation for omfanget og arten af disse ekstraudgifter på budgettet. Ifølge Kommissionens vurdering beløb de pågældende ekstraudgifter i 2016 sig til 0,08 % af BNP i forbindelse med flygtningetilstrømningen og til 0,05 % af BNP i forbindelse med de sikkerhedsrelaterede foranstaltninger. For 2017 anslås den yderligere virkning af de sikkerhedsrelaterede foranstaltninger sammenlignet med 2016 til 0,01 % af BNP. I henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1466/97 kan der tages hensyn til disse yderligere udgifter, idet tilstrømningen af flygtninge og den alvorlige terrortrussel er usædvanlige begivenheder, deres virkninger for Belgiens offentlige finanser er betydelig, og de offentlige financers holdbarhed ikke bringes i fare ved at tillade en midlertidig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning. Derfor er den påkrævede tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning i 2016 blevet nedjusteret for at tage hensyn til de yderligere flygtninge- og sikkerhedsrelaterede udgifter. Med hensyn til 2017 vil der blive gennemført en endelig vurdering, herunder af hvilke beløb der kan tages hensyn til, i foråret 2018 på basis af oplysninger fra de belgiske myndigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Den konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, der er genberegnet af Kommissionen efter den metode, der er aftalt i fællesskab.

- (9) Den 12. juli 2016 henstillede Rådet, at Belgien gennemfører en årlig finanspolitisk tilpasning på mindst 0,6 % af BNP hen imod den mellemfristede budgetmålsætning i 2017. På basis af Kommissionens forårsprognose 2017 er der risiko for en vis afvigelse fra dette krav i 2017. Der er dog stadig risiko for en væsentlig afvigelse fra den anbefalede finanspolitiske tilpasning i retning af den mellemfristede målsætning for 2016 og 2017 samlet set. Det ændrer ikke noget ved denne konklusion, hvis man ser bort fra den budgetmæssige virkning af den ekstraordinære tilstrømning af flygtninge og de sikkerhedsrelaterede foranstaltninger.
- (10) I 2018 forventes Belgien i lyset af sin finanspolitiske situation og navnlig sit gældsniveau at foretage yderligere tilpasninger i retning af den mellemfristede budgetmålsætning om et ligevægtigt strukturelt budget. Ifølge den tilpasningsmatrix, der er fastlagt efter fælles aftale som led i stabilitets- og vækstpacten, medfører tilpasningen et krav om en nominel vækst i de primære offentlige nettoudgifter ⁽¹⁾, som ikke overstiger 1,6 % i 2018. Dette svarer til en årlig strukturel tilpasning på mindst 0,6 % af BNP. Med en uændret politik er der risiko for en væsentlig afvigelse fra dette krav i 2018. Belgien forventes umiddelbart ikke at overholde gældsreglen i 2017 og 2018. Rådet er af den generelle opfattelse, at Belgien bliver nødt til at træffe yderligere foranstaltninger fra 2017 for at overholde bestemmelserne i stabilitets- og vækstpacten. Som fastsat i forordning (EF) nr. 1466/97 bør der i vurderingen af budgetplanerne og resultaterne tages hensyn til medlemsstatens budgetbalance i lyset af konjunkturf forholdene. Som anført i Kommissionens meddelelse om det europæiske semester 2017, der ledsager disse landespecifikke henstillinger, skal der ved vurderingen af udkastet til budgetplan for 2018 og den efterfølgende vurdering af 2018-budgetresultaterne tages behørigt hensyn til målet om at opnå en finanspolitisk kurs, der bidrager til både at styrke det igangværende opsving og sikre Belgiens offentlige finansers holdbarhed. Rådet noterer sig i den sammenhæng, at Kommissionen agter at foretage en samlet vurdering i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1466/97, navnlig i lyset af konjunkturf forholdene i Belgien.
- (11) En effektiv koordinering af budgetterne er afgørende i en føderal medlemsstat som Belgien, hvor en stor del af købekraften er blevet uddelegeret til subnationale myndigheder. I et forsøg på at forbedre den interne koordinering og på at gennemføre traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union («finanspagten») indgik den føderale regering, de regionale regeringer og regeringerne for sprogfællesskaberne en samarbejdsaftale i 2013 med det formål at fastlægge overordnede og individuelle flerårige finanspolitiske forløb, der skulle overvåges af det højtstående finanspolitiske råd. Denne proces har dog ikke resulteret i en formel aftale om den finanspolitiske kurs, og der er heller ikke opnået tilstrækkelige garantier vedrørende det højtstående finanspolitiske råd overvågningsrolle. Denne mangel på koordinering af indsatsfordelingen undergraver gennemførligheden af landets overordnede kurs, som fastsat i stabilitetsprogrammet for 2017, i retning af den mellemfristede målsætning.
- (12) På trods af Belgiens potentiale for at stimulere væksten på lang sigt ligger de offentlige investeringer meget lavt efter europæisk målestok, især i forhold til de samlede offentlige udgifter. Ikke blot er den offentlige kapitalbeholdning lav, kvaliteten af den offentlige infrastruktur er også blevet forringet. I betragtning af de meget snævre budgetmæssige rammer for alle niveauer af den offentlige forvaltning kan der kun bevares et tilstrækkeligt råderum for investeringer, hvis man ændrer sammensætningen af de offentlige udgifter ved at øge effektiviteten i de offentlige tjenester og politikker og bremse den hurtige stigning i visse udgiftsposter.
- (13) Belgien har gjort væsentlige fremskridt med reformen af lønfastsættelsessystemet. Revisionen af loven af 1996, der regulerer lønforhandlingerne, har til formål at beskytte den forøgelse af omkostningskonkurrenceevnen, der er opnået som følge af den seneste løntilbageholdenhed. De mere konservative fremskrivninger af referenceniveauet og de indbyggede forudgående justeringer i forbindelse med beregningen af lønnormen betyder, at den reviderede ramme bidrager betydeligt til at forbedre Belgiens omkostningskonkurrenceevne over for de vigtigste handelspartnere i euroområdet. Desuden giver reformen større sikkerhed for, at offentlige tiltag for at nedbringe de indirekte lønomkostninger reelt vil gavne omkostningskonkurrenceevnen, og regeringen får en udvidet rolle i forebyggelsen af en negativ udvikling i omkostningskonkurrenceevnen som følge af overdreven inflation. Ifølge rammen for kollektive overenskomstforhandlinger skal udviklingen i lønninger og produktivitet samt andre faktorer, der er afgørende for konkurrenceevnen, overvåges nøje af arbejdsmarkedets organisationer, som er repræsenteret i det centrale økonomiråd. Eftersom det stadig er en udbredt praksis i mange sektorer at koble lønudviklingen til inflationen, og da inflationskløften mellem Belgien og dens naboer er stigende, vil udviklingen i enhedslønomkostningerne fortsat blive overvåget nøje som led i det europæiske semester.

⁽¹⁾ De offentlige nettoudgifter består af de samlede offentlige udgifter minus renteudgifter, udgifter til Unionens programmer, som fuldt ud modsvares af EU-midler, og ikkediskretionære ændringer i udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse. Nationalt finansierede faste bruttoinvesteringer udjævnes over en fireårsperiode. Diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden eller lovbestemte indtægtsforøgelser er medregnet. Engangsforanstaltninger på både udgifts- og indtægtssiden er medregnet.

- (14) Der er gjort visse fremskridt med at få arbejdsmarkedet til at fungere bedre. En højere pensionsalder og yderligere begrænsning af førtidspensionering tilskynder ældre til at forblive på eller vende tilbage til arbejdsmarkedet. Et gradvist fald i skattebeløbet har bidraget til at øge beskæftigelsesgraden. Jobskabelsen har været støt stigende som følge af økonomisk vækst og en forbedret omkostningskonkurrenceevne. Udviklingen afspejler også lettelse i skatten på arbejdskraft samt løntilbageholdenhed, der har forbedret de belgiske virksomheders lønkonkurrenceevne. Der er dog fortsat en række strukturelle mangler. Andelen af arbejdsløse eller inaktive personer, der kommer i beskæftigelse, er lav, og den samlede beskæftigelsesgrad er stadig tyngt af de dårlige resultater for bestemte grupper. Disse omfatter lavtuddannede, unge, ældre og personer med indvandrerbaggrund, herunder både personer, der er født uden for EU, og andengenerationsindvandrere. Beskæftigelsen af personer med indvandrerbaggrund er, selv når der korrigeres for andre individuelle kendetegn, blandt de laveste i Unionen. Navnlig er den indvandrerbetingede forskel i beskæftigelsesfrekvens for personer, der er født uden for EU, den højeste i Unionen: Beskæftigelsesfrekvensen for aldersgruppen 20-64 år var på 49,1 % i 2016 sammenlignet med 70,2 % for personer født i Belgien, og den var endda lavere for kvinder, der er født uden for EU (39,1 %). I 2015 var risikoen for fattigdom og social udstødelse for personer født uden for EU 50,7 % sammenlignet med 17 % for personer født i Belgien. Disse store beskæftigelsesforskelle mellem bestemte befolkningsgrupper resulterer fortsat i en kronisk underudnyttelse af arbejdskraften. Selv om igangværende regionale reformer af beskæftigelsesincitamentordningerne har til formål at rationalisere og justere systemet, bør omkostningseffektiviteten af de politiske valg, der træffes, jævnligt overvåges. Visse træk i de foranstaltninger, der er rettet mod bestemte målgrupper, kan medføre uventede ekstragevinster eller fortrængningseffekter. Koordinering og kommunikation mellem og inden for de forskellige politiske niveauer er også afgørende for, om de målrettede foranstaltninger virker effektivt. Skatter, herunder socialsikringsbidrag for lavtlønnede og inddragelse af sociale ydelser for personer, der kommer i arbejde eller øger antallet af arbejdstimer, kan skabe inaktivitets- og lavtlønsfælder.
- (15) Der er gjort visse fremskridt med uddannelsesreformer, der tager sigte på at forbedre ligheden i uddannelse, nøglekompetencer og uddannelsernes kvalitet. Men trods gode gennemsnitsresultater i international målestok er andelen af 15-årige elever, der er blandt de allerbedste, faldet, mens andelen af elever med ringe færdigheder er steget. Hvad angår uddannelsesmæssige uligheder, der er forbundet med den socioøkonomiske baggrund, ligger Belgien over EU- og OECD-gennemsnittet. Præstationskløften for elever med indvandrerbaggrund er også stor, og andengenerationsindvandrere klarer sig kun lidt bedre end første generation, selv når den socioøkonomiske baggrund tages med i betragtning. Bekæmpelsen af de uddannelsesmæssige uligheder vil således kræve en bred politisk indsats, som rækker ud over uddannelsessystemet. Den stærke vækst i elevtallet, navnlig blandt elever med indvandrerbaggrund (deres andel steg fra 15,1 % i 2012 til 17,7 % i 2015), gør denne udfordring endnu større. Desuden begynder Belgien at opleve en mangel på lærere, og lærerne er ikke altid godt forberedte til at klare en stadig mere mangfoldig elevsammensætning, eller de får ikke nok støtte. De vigtigste årsager er, at det er svært at tiltrække de bedst egnede studerende og kandidater til faget, at en stor andel af de nystartede lærere opgiver lærergeringen, og at en del af lærerne ikke er til rådighed til undervisning. Desuden er lærernes grunduddannelse i Belgien af relativt kort varighed, p.t. 3 år. Uddannelsesreformer er nøglen til at øge erhvervsfrekvensen blandt lavtuddannede unge og støtte overgangen til en videnintensiv økonomi.
- (16) Det ikkeomkostningsrelaterede aspekt af konkurrenceevnen kræver stadig forbedring. Højere produktivtetsgevinster og bredere investeringer i videnbaseret kapital, navnlig med sigte på indførelse af digitale teknologier, er afgørende i denne henseende. Selv om det offentlige forskningssystem er af høj kvalitet, skal udbredelsen af viden styrkes, for at der kan opnås bedre resultater på innovationsområdet. Alle decentrale myndigheder anerkender dette behov og har i de seneste år vedtaget forskellige strategier og foranstaltninger til fremme af innovation. For at fremme en sådan udvikling bør der dog gøres mere for at forbedre rammebetingelserne for innovation. Desuden forekommer det muligt at forbedre effektiviteten og virkningen af den offentlige støtte til forskning og innovation i Belgien, navnlig ved at evaluere mulige fortrængningseffekter og yderligere forenkle det samlede system.
- (17) Der er sket begrænsede fremskridt med hensyn til at fjerne de etablerings- og driftsmæssige restriktioner for detailhandel. Efter den sjette statsreform, der overførte beføjelser vedrørende etablering af detailhandel til regionerne, er der indført nye regionale love, der forenkler den administrative tilladelsesprocedure. Der er imidlertid en bred margin for fortolkning af visse bestemmelser, hvilket risikerer at føre til uberettigede hindringer for markedsadgang. Forbrugerpriserne er fortsat højere end i nabolandene, og forskellene er større, end hvad der kan forklares ud fra de højere arbejdskraftomkostninger. Der er behov for en bred strategi for at løse disse problemer og sikre, at forbrugerne kan drage fordel af et marked med konkurrence og lavere priser.

- (18) En kraftig regulering af netværksindustrierne og visse liberale tjenesteydelser begrænser konkurrencen i Belgien, navnlig for ejendomsmæglere, arkitekter og revisorer. Hindringerne omfatter blandt andet restriktioner vedrørende ejerforhold og selskabsform for arkitekter, bestemmelser om uforenelighed, der forbyder samtidig udøvelse af enhver anden økonomisk aktivitet for alle typer revisionserhverv, begrænsninger for ejendomsmægleres adgang til erhvervet samt restriktioner vedrørende ejerforhold og stemmerettigheder. Hvis disse hindringer mindskes, kan det skabe en mere intens konkurrence, der vil medføre, at der kommer flere virksomheder ind på markedet, og at forbrugerne nyder godt af lavere priser. Kommissionen fremlagde i januar 2017 en pakke med foranstaltninger, der skal nedbryde barriererne på markederne for tjenesteydelser. Pakken omfatter en række anbefalinger rettet til Belgien om at gennemføre reformer, der tackler disse udfordringer.
- (19) Transportnettet repræsenterer et af de mest presserende investeringsgab. Myldretidstrafikken udgør et voksende problem, som underminerer landets tiltrækningskraft for udenlandske investorer og har betydelige økonomiske og miljømæssige omkostninger. Belgien har desuden alvorlige luftforureningsproblemer og forventes ikke at nå sit mål om at reducere andelen af emissioner, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen, med 15 % i 2020 sammenlignet med 2005, men landet vil med stor sandsynlighed opfylde sine forpligtelser i henhold til Unionens klimalovgivning ved at gøre brug af de eksisterende fleksibilitetsbestemmelser. De mest presserende udfordringer består i at forbedre den grundlæggende jernbane- og vejinfrastruktur og etablere de manglende forbindelser mellem de vigtigste økonomiske centre. Samtidig er det vigtigt at tackle myldretidstrafikken ved at forbedre den offentlige transport, optimere trafikstyringen og fjerne markedsforvriddninger og negative skatteincitamenter, f.eks. den gunstige behandling af firmabiler. Endnu en udfordring vedrører tilstrækkeligheden af den indenlandske elproduktion og forsynings sikkerheden i almindelighed. Ikkeplanlagte driftsafbrydelser i flere nukleare anlæg har givet anledning til bekymring over, hvordan udbuddet af og efterspørgslen efter elektricitet bringes i ligevægt, og de gentagne ændringer af tidsplanen for afvikling af nukleare anlæg skaber fortsat et klima, der ikke er befordrende for at træffe langsigtede investeringsbeslutninger. Selv om forsyningsrisiciene på kort sigt er mindsket, navnlig fordi den strategiske reserve er blevet forøget, og der er gjort visse fremskridt med at øge sammenkoblingen af energinettene, er de mere langsigtede investeringsbehov stadig betydelige. Foruden yderligere sammenkobling er der behov for intelligent net for at fremme efterspørgselsstyring. Da det tager lang tid at gennemføre projekter i energisektoren, og der bliver behov for stor erstatningskapacitet i løbet af det næste årti, er en hurtig indsats nødvendig, navnlig i form af indretning af en passende retlig ramme, der fremmer udviklingen af fleksibel kapacitet (inden for produktion, lagring og efterspørgselsstyring).
- (20) Belgien har gjort visse fremskridt med reformen af skattesystemet, især ved at flytte beskatningen fra arbejde til andre områder, hvilket gradvist vil mindske skattebyrden på arbejde. Skatten på arbejde, herunder socialsikringsbidrag sænkes i flere omgange mellem 2016 og 2020. Virkningerne af den igangværende skattereform er begyndt at vise sig. Skattesystemet er dog fortsat komplekst med beskatningsgrundlag, der udhules af særlige fritagelser, fradrag og nedsættelser. Nogle af disse medfører indtægtstab, økonomiske forvriddninger og en tung administrativ byrde. Skatteomlægningen synes ikke at være budgetmæssigt neutral, eftersom nedsættelsen af skatten på arbejde kun delvist modsvares af en stigning i andre skatter, herunder forbrugsafgifter. Der er stadig vide muligheder for at forbedre udformningen af skattesystemet ved at udvide skattegrundlaget yderligere og dermed skabe plads for lavere lovbestemte satser og begrænse antallet af forvriddninger. Der er også et betydeligt potentiale for at gøre beskatningen mere miljøvenlig, bl.a. ved at ændre den gunstige skattebehandling af firmabiler og benzinkort, som bremser yderligere fremskridt i bekæmpelsen af trafikpropper, luftforurening og drivhusgasemissioner. Regeringen har planer om at ændre firmabilordningen, men de miljømæssige fordele af denne reform vil sandsynligvis være begrænsede.
- (21) Som led i det europæiske semester 2017 har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Belgiens økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2017. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet for 2017, det nationale reformprogram for 2017 og de foranstaltninger, der er truffet som opfølgning på de henstillinger, der er blevet rettet til Belgien i de foregående år. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Belgien, men også til deres overensstemmelse med EU-regler og -retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Unionen ved på EU-plan at give input til de kommende nationale beslutninger.
- (22) Rådet har på baggrund af denne vurdering gennemgået stabilitetsprogrammet for 2017, og dets holdning⁽¹⁾ afspejles især i henstilling 1 nedenfor,

HENSTILLER, at Belgien i 2017 og 2018 iværksætter tiltag med henblik på at:

⁽¹⁾ I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.

1. Gøre en betydelig finanspolitisk indsats i 2018 i overensstemmelse med kravene i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten under hensyntagen til behovet for at styrke det igangværende opsving og sikre Belgiens offentlige financers holdbarhed. Anvende ekstraordinære indtægter, f.eks. indtægter fra salg af aktiver, til at fremskynde nedbringelsen af den offentlige gældskvote. Nå til en aftale om en realiserbar fordeling af de finanspolitiske mål blandt alle myndighedsniveauer og sikre en uafhængig finanspolitisk overvågning. Fjerne forvridende skatteudgifter. Forbedre de offentlige udgifters sammensætning for at skabe plads til investeringer i infrastruktur, herunder transportinfrastruktur.
2. Sikre, at de dårligst stillede grupper, herunder personer med indvandrerbaggrund, har de samme muligheder for at deltage i almen uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet samt på arbejdsmarkedet.
3. Fremme investering i videnbaseret kapital, navnlig gennem tiltag for at øge indførelsen af digital teknologi, samt innovationsspredning. Øge konkurrencen i de liberale erhverv og detailhandelen og styrke markedsmekanismerne i netværksindustrierne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 2017.

På Rådets vegne

T. TÖNISTE

Formand
